

Altså de, der ikke har nogen deltidsbestemmelse overhovedet, er én diskussion, men er hr. Bent Bøgsted parat til også at lave et indgreb over for dem, der så har en? For lovforslaget omhandler også alle mulige praktiske aftaler, som man måtte have indgået om, hvordan man sikrer fuld bemanding, hvordan man sikrer bemanding over et helt døgn på en virksomhed, hvordan man sikrer, at der kommer en effektiv tilrettelæggelse. Meget af det er aftalt lokalt med to underskrifter under, en tillidsrepræsentants og en ledelsesrepræsentants.

Der kan det sagtens være, at det her lovforslag betyder, at de også skal ind under det, også selv om det ikke engang måtte passe ind i det behov, de har i deres virksomhed. Der kunne jo også være et par dårlige arbejdsgivere indimellem, hvor det ville være meget rart at have en egentlig aftale, som gør, at man undgår misbrug af folk, der ønsker deltid.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg vil gøre det kort.

Til hr. Jan Petersen: Jamen det hele bygger på frivillige aftaler om deltid. Der er ingen, der kan tvinges til deltid, der er ingen, der kan rejse krav om, at de skal have deltid. Der er ingen virksomhedsejer, der kan rejse krav om, at lønmodtageren skal gå på deltid. Det er på ren og skær frivillig basis.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så går vi til ordførerrækken, og det er hr. Lars Barfoed.

Lars Barfoed (KF):

Det er vigtigt, at vi på alle områder prøver at finde en balance mellem familieliv på den ene side og arbejdsliv på den anden side. Det gælder for os alle sammen, at vi har brug for at finde den balance. Begge dele skal fungere, og det er selvfølgelig den enkelte familie og det enkelte menneske, som selv skal finde den balance. Det har man selv ansvaret for. Vi politikere skal jo ikke leve folks liv, men vi har en forpligtelse, i hvert fald os, som er valgt herind på baggrund af en politisk idé om frihed til det enkelte menneske. Vi har en forpligtelse til at sørge for, at rammevilkårene er så gode som muligt, og at friheden og valgmulighederne er til stede for folk, og det er i virkeligheden grundlæggende det, som dette lovforslag drejer sig om.

Når det gælder fastsættelse af arbejdstiden, er der selvfølgelig to parter til at afgøre det. Der er arbejdstageren, og der er arbejdsgiveren, men nu sikrer vi os altså, hvis der er flertal for forslaget, og det tyder jo meget på at der bliver, at det ikke skal være forbudt for de to parter, arbejdsgiveren og arbejdstageren, hvis de kan blive enige om det, at aftale deltid, og det synes jeg faktisk er en rigtig god idé.

Det er jo ikke nogen revolution, vi skaber her. Det kunne man næsten tro, når man har lyttet til debatten, men det er det jo ikke. På størstedelen af arbejdsmarkedet er der jo mulighed for deltid, og tusindvis af mennesker arbejder på deltid og er glade for det. Men vi sikrer os altså, at på de få områder, hvor det stadig væk ikke er en mulighed, bliver det nu en mulighed. Der findes den valgmulighed for de to parter, hvis de selv kan blive enige om det, så at aftale det.

Hvordan kan man dog, tænkte jeg, da jeg havde set forslaget igennem, være uenig i det? Man skal vel nærmest være, tænkte jeg, betonsocialist for at være uenig i det her forslag. Og når man ser, hvordan meningerne har delt sig i salen her i dag, så har jeg jo egentlig ret i det.

Det Konservative Folkeparti kan støtte lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg anerkender, at jeg er et af de medlemmer af det ærede Ting, som har udtrykt mig lidt kritisk over for forslaget. Det har jeg sådan set gjort, for jeg har lyttet til Det Konservative Folkepartis arbejdsmarkedsordfører, som har udtrykt det så klart, som det næsten kan gøres om arbejdsmarkedet: at man skal være sig for at gribe ind i overenskomsterne, fordi det er et meget komplekst aftalesæt, og piller man bare en lille brik ud, tilter det. Jeg vidste ikke, at den holdning, som Det Konservative Folkepartis arbejdsmarkedsordfører gav udtryk for, var et udtryk for betonsocialisme, men man lærer altid noget nyt.

Kl. 16.55

Så skal jeg lige have en enkel ting afklaret: Hr. Lars Barfoed siger her, at han ikke kan forstå problemet, når de fleste i virkeligheden har mulighed for deltid og det kun er den sidste rest, vi skal have med. Skal det forstås sådan, at Det Konservative Folkeparti opfatter lovforslaget som kun være gældende for de områder, der ikke i forvejen har aftaler om deltid i deres overenskomster?